

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **115** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22.6.2017

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 010/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 015/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 09 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ).
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

[Handwritten signature]

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 010 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 / 05 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງ ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 23 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ, ການບູລະນະພື້ນຟູເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະລິມານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃຫ້ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ, ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ນ້ຳ ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເປັນທາດແຫຼວ ຊຶ່ງແມ່ນຊັບພະຍາກອນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນພື້ນຖານກວ່າໝູ່ໃນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.

ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ມີຊີວິດ ຢູ່ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ເຊັ່ນ ພືດ, ສັດນ້ຳ, ຫິນ, ຫິນແຮ່, ຊາຍ, ຕົມ, ແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຫຼ່ງນໍ້າ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍ່ອນມີການເຕົ້າໂຮມ, ອາໄສ, ພັກຕົວ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫຼແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວຂອງນໍ້າ; ແຫຼ່ງນໍ້າເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ ແລະ ໃນອາກາດ;
2. ແຫຼ່ງນໍ້າໜ້າດິນ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າ ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນໍ້າ, ລຳເຂ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ຄອງ, ບຶງ, ທາມ, ເບືອມ, ກຸດ, ນໍ້າຕົກຕາດ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ນໍ້າລອດຖ້ຳ, ນໍ້າຍ້ອຍຜາ;
3. ແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ ເປັນຊັ້ນ, ເປັນຜັງ, ເປັນສາຍ ຫຼື ປົນກັນກັບເນື້ອດິນ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າສ້າງ, ນໍ້າອອກບໍ່, ນໍ້າແຮ່ທາດ, ນໍ້າບາດານ, ນໍ້າລອດພື້ນ;
4. ແຫຼ່ງນໍ້າໃນອາກາດ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າຝົນ, ໝາກເຫັບ, ນໍ້າໝອກ, ນໍ້າຄ້າງ;
5. ອ່າງເກັບນໍ້າ ໝາຍເຖິງ ລະບົບເກັບກັກນໍ້າ ດ້ວຍການຂຸດສະ, ການຕັ້ງນໍ້າຫ້ວຍ, ນໍ້າເຂ ເພື່ອໃຫ້ມີນໍ້າພຽງພໍ ແລະ ແຮໄວ້ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການດ້ານການດຳລົງຊີວິດ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ການຄົງຕົວຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ;
6. ເຂື່ອນ, ຝາຍ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ວຍການຕັ້ງສາຍນໍ້າ, ກັກເກັບນໍ້າໄວ້ ເພື່ອຜະລິດໄຟຟ້າ ນໍ້າຕົກ ຫຼື ສ້າງຊົນລະປະທານ ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນ;
7. ນໍ້າເບື້ອນ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າທີ່ມີສິ່ງປົນເປື້ອນເກີນຄ່າມາດຕະຖານ ຫຼື ນໍ້າທີ່ຜ່ານການນຳໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງພາໃຫ້ນໍ້າປ່ຽນຄຸນນະພາບ ເຊັ່ນ ນຳໃຊ້ໃນ ຄົວເຮືອນ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ;
8. ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບເຊື່ອມສານ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ທີ່ດິນ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນອື່ນ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຢ່າງມີຄວາມກົມກຽວ, ສົມສ່ວນ ແລະ ປະສານກັນຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຂະບວນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນສູງສຸດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
9. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານການເຊາະເຈື່ອນ ໝາຍເຖິງ ການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ ຢູ່ໃນເຂດອ່າງຮັບນໍ້າ, ອ່າງເກັບນໍ້າ ແລະ ບໍລິເວນແຄມນໍ້າ;
10. ວັງສະຫງວນ ໝາຍເຖິງ ເຂດນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ບ່ອນນໍ້າເລິກໃນພື້ນທີ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຫຼື ຕາມລຳແມ່ນໍ້າ ໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດຫວ່າງທ້າມ ຕະຫຼອດລະດູການ ເພື່ອເປັນບ່ອນທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ແພ່ພັນຢ່າງປອດໄພຂອງຊັບພະຍາກອນສັດນໍ້າ;
11. ຄົວເຮືອນ ໝາຍເຖິງ ເຮືອນ ທີ່ມີບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີການກິນຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳປະຈຳວັນຮ່ວມກັນເປັນປະຈຳ; ຄົວເຮືອນໜຶ່ງປະກອບມີ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄອບຄົວ ທີ່ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສຳມະໂນຄົວ;
12. ລະບົບນິເວດ ໝາຍເຖິງ ສາຍກ່ຽວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບລະຫວ່າງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງບໍ່ມີຊີວິດ ທີ່ຄົງຕົວຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ;

13. ອ່າງບຳບັດນຳເບື້ອນ ໝາຍເຖິງ ອ່າງທີ່ກຳຈັດ ຫຼື ທຳລາຍສິ່ງປົນເປື້ອນ ໃນນຳເບື້ອນໃຫ້ໝົດ ໄປ ຫຼື ເຫຼືອນ້ອຍທີ່ສຸດ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດ ແລະ ບໍ່ເກີດມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 4 ກຳມະສິດກ່ຽວກັບ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນຜືນແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະ ຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຕົວແທນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດການແບ່ງປັນໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊົມໃຊ້ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະມີສິດຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເຂົ້າ ໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍົກເວັ້ນການນຳໃຊ້ ຂະໜາດນ້ອຍ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ທີ່ສະອາດ, ປອດໄພ, ປະ ຍັດ, ມີປະສິດທິພາບ ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສານ້ຳ, ຊັບພະຍາ ກອນນ້ຳ ແລະ ລະບົບນິເວດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ດ້ວຍການສ້າງຈິດສຳນຶກ, ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ ທຸກຄົນ ເຫັນໄດ້ຄຸນປະໂຫຍດ, ຄວາມສຳຄັນຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພັດທະນາພູມປັນຍາທ້ອງ ຖິ່ນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນາ ແລະ ບູລະນະພື້ນຟູນ້ຳ ແລະ ຊັບ ພະຍາກອນນ້ຳ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນ ການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ບູລະນະພື້ນຟູນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມທ່າແຮງທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອ ສະໜອງນ້ຳໃຫ້ແກ່ພົນລະເມືອງ ລວມທັງເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສານ້ຳ, ຊັບພະຍາ ກອນນ້ຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;

2. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິການ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ, ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບເຂື່ອມສານ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

3. ເອົາການປ້ອງກັນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເອົາການບູລະນະພື້ນພູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນສຳຄັນ;

4. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການວາງແຜນການ, ການພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຫ້ຍືນຍົງ;

5. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້, ບູລະນະພື້ນພູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ແລະ ບູລະນະພື້ນພູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ປະກອບມີ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບທ້ອງຖິ່ນ

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ທົບທວນແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບປຶກສາຫາລື ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາກທີ III

ການສຳຫຼວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ, ອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ອ່າງເກັບນໍ້າ

ໝວດທີ 1

ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ

ການສຳຫຼວດ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ດ້ວຍການວັດແທກ, ການເຈາະສຳຫຼວດ, ການວິໄຈລັກສະນະທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ເຄມີຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ ໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ການຂຶ້ນບັນຊີ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ການສັງລວມ, ຈັດໝວດ ແລະ ໃສ່ລະຫັດຂໍ້ມູນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລ້ວນຳເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນສະພາບ, ວິເຄາະບັນຫາ, ສະໜັບສະໜູນໃນການຕັດສິນໃຈ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການວາງແຜນ ແລະ ການພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສຳຫຼວດນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ແຫຼ່ງນໍ້າສາກົນ, ແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຜ່ານລະຫວ່າງແຂວງ, ເຂດປ່າຍອດນໍ້າ, ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າທົ່ວປະເທດ; ຂຶ້ນບັນຊີນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດ ແລະ ໄດ້ຈາກຂະແໜງການອື່ນ; ຂຶ້ນທະບຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນໍ້າ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການສຳຫຼວດ ເພື່ອການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການນັ້ນ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຜິດຊອບສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີການນຳໃຊ້ ແລ້ວສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອສັງລວມເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ເຄື່ອງມືພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມສະດວກ, ຫັນການ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຊັດເຈນ ໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບເກັບກຳ, ລວບລວມ, ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ນຳໃຊ້ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຮັບຜິດຊອບສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສາທາລະນະສຸກ, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນີ້ໃນຂົງເຂດຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ແລະ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃນລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສຳຫຼວດນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທຸລະກິດ ໃຫ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2
ອ່າງຮັບນໍ້າ

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ອ່າງຮັບນໍ້າ

ອ່າງຮັບນໍ້າ ແມ່ນ ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ, ເນື້ອທີ່ນໍ້າ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທຸກຕອນ ຕັ້ງແຕ່ຍອດນໍ້າ ຈົນ ຮອດປາກນໍ້າ ບ່ອນທີ່ມີສັນປັນນໍ້າ ແລະ ເວລາທີ່ຝົນຕົກລົງມາໄຫຼໂຮມກັນເຂົ້າເປັນລະບົບແຫຼ່ງນໍ້າ ເຊັ່ນ ນໍ້າ ຂອງ, ນໍ້າອູ, ນໍ້າຖ້ຳ, ນໍ້າເທີນ-ນໍ້າກະດິງ, ເຊບັ້ງໄຟ, ເຊກອງ.

ອ່າງຮັບນໍ້າ ທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີ ສາມ ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນ ອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ, ແມ່ນໍ້າອື່ນ ທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສີ່ພັນ ກິໂລຕາແມັດ;
2. ອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະໜາດກາງ ແມ່ນ ອ່າງແມ່ນໍ້າທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນ ຊຶ່ງມີ ເນື້ອທີ່ແຕ່ ໜຶ່ງພັນ ຫາ ສີ່ພັນ ກິໂລຕາແມັດ;
3. ອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນ ອ່າງແມ່ນໍ້າສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນ ຊຶ່ງມີ ເນື້ອທີ່ ຫນ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງພັນ ກິໂລຕາແມັດ.

ມາດຕາ 17 ການຈັດສັນອ່າງຮັບນໍ້າ

ໃນການຈັດສັນອ່າງຮັບນໍ້າ ເພື່ອກຳນົດການແບ່ງປັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຢ່າງຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ໃຫ້ອີງຕາມການສຳຫຼວດ ແລະ ຂໍ້ ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແບບເຊື່ອມສານ ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຂອງແຕ່ລະອ່າງຮັບນໍ້າ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ຂະ ໜາດໃຫຍ່ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າທີ່ໄຫຼຜ່ານສອງປະເທດ ຫຼື ສອງແຂວງຂຶ້ນໄປ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງອ່າງ ຮັບນໍ້າ ຂະໜາດກາງ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຕົນ.

ທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງອ່າງ ຮັບນໍ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນຕົນ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ມີໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາອ່າງຮັບນ້ຳທຸກຂະໜາດ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບ
ເຂດແດນຂອງຕົນ.

ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີ ທີ່ຂັ້ນໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາ
ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະ
ແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນທຸກໆ ຫ້າປີ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນເຈົ້າການປະ
ສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມ
ຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນທຸກໆ ຫ້າປີ ແລ້ວສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າ
ຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນ
ເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງ
ຮັບນ້ຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນທຸກໆ ຫ້າປີ ແລ້ວສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະ
ບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ, ການ
ບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳລະດັບຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງ
ຄົມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ, ຈຸດພິເສດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ ຂອງແຕ່ລະອ່າງຮັບ
ນ້ຳໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການປະສານງານ ໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ກ່ຽວກັບອ່າງຮັບນ້ຳ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ
ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ມາດ
ຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ການກັກເກັບນ້ຳ, ການປ່ອຍນ້ຳ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ການສະໜອງຂໍ້
ມູນກ່ຽວກັບອ່າງຮັບນ້ຳນັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ
ແບບຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ

ການກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ ແມ່ນ ການກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼ ທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃນ ສາຍນ້ຳ ຫຼື ອ່າງຮັບນ້ຳ ໃນເຂດທີ່ມີການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການພື້ນ ຖານໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດໃນອ່າງຮັບນ້ຳ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກຳນົດປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ໝວດທີ 3
ອ່າງເກັບນ້ຳ**

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ປະເພດອ່າງເກັບນ້ຳ

ອ່າງເກັບນ້ຳ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ;
2. ອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ແມ່ນ ໜອງ, ບຶງ, ທາມ, ກຸດ, ຊຳ, ເບືອມ ແລະ ພື້ນທີ່ອື່ນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມທຳມະຊາດ ຊຶ່ງບໍ່ມີມາດນ້ຳມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ.

ອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການຂຸດສະ, ການຕັ້ງສາຍນ້ຳ ຫຼື ວິ ທີການອື່ນ ເພື່ອກັກເກັບນ້ຳສຳລັບຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະ ກຳ, ກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານ, ການປະມົງ, ການນຳໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ລະບົບນິເວດ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮ່ວມກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ດ້ວຍການສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ວາງມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລວມ ກ່ຽວ ກັບການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ແລະ ອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອ່າງເກັບນ້ຳ ທີ່ຂະແໜງການໃດສ້າງຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ຂະແໜງການນັ້ນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ອອກລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ສ້າງ

ກິນໂກປະສານງານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການ.

ຜູ້ປະກອບການ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ ການລ້ຽງສັດນ້ຳ, ທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງງານນຳປະປາ.

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດການພັດທະນາຂອງຕົນ ດ້ວຍການວາງມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຂອງອ່າງເກັບນ້ຳ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ແຜນການປູກ ແລະ ພື້ນຟູປ່າປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳ, ການຮັກສາປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ, ການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບນ້ຳ, ການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ, ການແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນ, ການບູລະນະພື້ນຟູຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງລາຍງານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບນ້ຳ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງສາຍນ້ຳ, ບໍ່ໃຫ້ຖອກເຫສິ່ງເສດເຫຼືອລົງໃສ່ແມ່ນ້ຳ, ບູລະນະພື້ນຟູຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ຮັກສາຄວາມສວຍງາມຂອງທິວທັດທຳມະຊາດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ມາດຕະການແກ້ໄຂ ສຸກເສີນໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາຈາກອ່າງເກັບນ້ຳ

ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນໃນອ່າງເກັບນ້ຳ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງລາຍງານຢ່າງຮີບດ່ວນໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງເຕືອນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເຫດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໂດຍກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ອອກຈາກພື້ນທີ່ປ່ອນເກີດເຫດສຸກເສີນ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍວາງແຜນຟື້ນຟູໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ, ຟື້ນຟູໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນ ຖ້າວ່າເຫດສຸກເສີນນັ້ນຫາກເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນການກະທຳຂອງຕົນ.

ພາກທີ IV

ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຜົນເສຍຫາຍແກ່ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ພ້ອມທັງປົກປັກຮັກສາ, ຟື້ນຟູ ແລະ ບູລະນະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ດິນ ໃນເຂດອ່າງຮັບນໍ້າ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ, ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ຕາມລະດູການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດບໍລິເວນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນໍ້າ ຫຼື ຢູ່ອ້ອມແອ້ມແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ເຂດສະຫງວນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ເຂດສະຫງວນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງນໍ້າ ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ, ປ້ອງກັນໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ອະນຸລັກພັນພືດ ແລະ ສັດນໍ້າ, ລະບົບນິເວດ, ຄຸນຄ່າທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທິດລອງວິທະຍາສາດ.

ເຂດສະຫງວນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດສະຫງວນ ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ;
2. ເຂດບໍລິເວນຍອດນໍ້າ;
3. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ;
4. ເຂດທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ;
5. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານນໍ້າໃຕ້ດິນ;
6. ເຂດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ;

7. ເຂດພື້ນທີ່ອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ ແລະ ເຂດບໍລິເວນແຄມນ້ຳ;
8. ເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ລະບົບນິເວດໃນຊຸມຊົນ ຫຼື ຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການກຳນົດເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ລັດຖະບານ ກຳນົດເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳລະດັບຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາ ແຫ່ງຊາດ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ກຳນົດເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳລະດັບ ແຂວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼວງ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ກຳນົດເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ລະດັບເມືອງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ, ເທດ ສະບານ, ນະຄອນ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

ນາຍບ້ານ ກຳນົດຂອບເຂດວັງສະຫງວນລະດັບບ້ານ ຕາມການສະເໜີຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະ ກິດ-ການເງິນບ້ານ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງວັງສະຫງວນພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມບ້ານ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້າ ນະຄອນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການລວມກ່ຽວກັບ ການກຳນົດເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ດ້ວຍການກຳນົດລະບຽບການ ຫຼື ປັບປຸງກຳນົດ.

ໃນເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປຸກສ້າງ, ກໍ່ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທີ່ປ່ຽນ ແປງທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ, ຕັດຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ຫຼື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ, ທຳການຜະລິດກະສິ ກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ລ້ຽງສັດ, ຖິ້ມ, ດັດແປງ ຫຼື ປ່ຽນເນື້ອທີ່ດິນບໍລິເວນແມ່ນ້ຳ, ໜອງ, ບຶງ, ທາມ; ເຈາະກິນ ຫຼື ປັບແປງໜ້າດິນ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການເຊາະເຈື່ອນ, ຂຸດຄົ້ນຫີນ, ແຮ່ທາດ, ດິນ, ຊາຍ, ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື

ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ນ້ຳເປື້ອນ, ຂອງເປື້ອນ, ວັດຖຸເຄມີ, ຖິ້ມລະເບີດ, ຝັງຊາກສົບ ຫຼື ຊາກສັດ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.

ສຳລັບການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ຕາມປະເພນີແບບຄອບຄົວ ເພື່ອລ້ຽງຊີບຂອງປະຊາຊົນຢູ່ເຂດສະຫງວນບໍລິເວນແຄມນ້ຳ ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບເສຍຫາຍຕໍ່ຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງຕາຝັງ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ

ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ ແມ່ນ ຕົວວັດແທກ, ຫົວໜ່ວຍ, ຄ່າມາດຕະຖານຂອງຄຸນນະພາບນ້ຳ ທີ່ອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ເຄມີ ແລະ ຊີວະພາບຂອງນ້ຳ ເພື່ອເປັນເກນສົມທຽບຄຸນນະພາບນ້ຳ ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ນ້ຳອື່ນໆ ຕາມທຳມະຊາດ.

ມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ແມ່ນ ຕົວວັດແທກຄຸນນະພາບນ້ຳ ທີ່ອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ເຄມີ ແລະ ຊີວະພາບຂອງນ້ຳ ເພື່ອຮູ້ວ່ານ້ຳທີ່ຈະປ່ອຍຈາກກິດຈະການຕ່າງໆນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຫຼື ບໍ່ ເປັນຕົ້ນ ການປ່ອຍນ້ຳອອກຈາກການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ຈາກໂຮງງານ, ໂຮງແຮມ, ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ຄົວເຮືອນ, ກະສິກຳ ແລະ ຈາກກິດຈະກຳອື່ນ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ການອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ

ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນລົງໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ໂດຍ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຜ່ານການບຳບັດໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຕາມລະບຽບການ.

ນ້ຳເປື້ອນທີ່ປ່ອຍ ມີ ສາມ ຂະໜາດ ຄື ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍອີງໃສ່ບໍລິມາດນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງສານເຄມີທີ່ເຈືອປົນໃນນ້ຳເປື້ອນ.

ສຳລັບການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນຈາກຄົວເຮືອນ ທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ.

ໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ມີອາຍຸ ສອງ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ.

ໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ອາດຖືກໂຈະ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ;
- ລະບົບນິເວດຖືກທຳລາຍ;
- ມີການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນເກີນຄ່າມາດຕະຖານ ທີ່ອະນຸຍາດ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ລະບົບຄອງ, ທໍ່ລະບາຍນ້ຳ ແລະ ອ່າງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ

ໃນການວາງຜັງເມືອງ ຂອງຕົວເມືອງ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄອງ, ທໍ່ລະບາຍນ້ຳ ແລະ ອ່າງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາ ຄຸນນະພາບນ້ຳ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ ພ້ອມທັງປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສະຫງວນທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ໜອງ, ບຶງ ຊຶ່ງເປັນລະບົບການບຳບັດນ້ຳເປື້ອນແບບທຳມະຊາດ ທັງເປັນແຫຼ່ງຮອງຮັບນ້ຳ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ມົນລະພິດທາງນ້ຳ

ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ແມ່ນ ມົນລະພິດ ທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນຂອງສິ່ງເປັນພິດໃນນ້ຳເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ ຫຼື ຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງ ມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ສ້າງມົນລະພິດທາງນ້ຳ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ພື້ນຟູແຫຼ່ງນ້ຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບເດີມ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ. ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຍັງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແມ່ນ ທີ່ດິນທີ່ຢູ່ພື້ນນ້ຳ ຫຼື ຢູ່ຂອບເຂດອ້ອມແອ້ມແຫຼ່ງນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ເຂດພື້ນທີ່ດິນທາມ, ໜອງ, ບຶງ, ທົ່ງຫຍ້ານ້ຳຖ້ວມ, ທີ່ດິນນ້ຳອອກບໍ່, ທີ່ດິນແຄມນ້ຳ, ທີ່ດິນກາງນ້ຳ, ທີ່ດິນປົ່ງໃໝ່, ທີ່ດິນນ້ຳບົກປະ ຫຼື ກຸດ, ທີ່ດິນ ທີ່ເກີດຈາກການດັດແປງ ຫຼື ອວ່າຍແລວນ້ຳ, ນ້ຳຂັງ ຫຼື ໄຫຼຜ່ານ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີລັກສະນະຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ.

ໃນການວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ເພື່ອຮັກສາລະບົບນິເວດ, ການບຳບັດນ້ຳເປື້ອນແບບທຳມະຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສຳຫຼວດ, ຈັດສັນທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ວາງແຜນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ພື້ນຟູທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ, ບໍ່ໃຫ້ປ່ຽນແລວນ້ຳ ແລະ ການໄຫຼຂອງນ້ຳໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ຫຼືກລ່ຽງບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ໄພນ້ຳຖ້ວມ ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ແຜນແມ່ບົດການຈັດສັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ລະບົບນິເວດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຖືມທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳຕາມທຳມະຊາດທີ່ກຳນົດເປັນເຂດສະຫງວນ ເປັນຕົ້ນ ໜອງ, ຄອງ, ປຶງ, ລຳເຊ.

ພາກທີ V

ການນຳໃຊ້ ແລະ ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ໝວດທີ 1

ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳ

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ຂອງພົນລະເມືອງ;
2. ເພື່ອການຊົນລະປະທານ, ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ບ່າໄມ້, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ;
3. ເພື່ອການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່;
4. ເພື່ອການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ;
5. ເພື່ອການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຂົນສົ່ງ;

- 6. ເພື່ອການແພດ, ຮັກສາສຸຂະພາບອະນາໄມ;
- 7. ເພື່ອການພັກຜ່ອນ, ການກິລາ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ;
- 8. ເພື່ອການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ.

ແຫຼ່ງນໍ້າໃດໜຶ່ງ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍເປົ້າໝາຍກໍໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ແລະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງສຳຫຼວດ, ກຳນົດແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຈະ ນຳໃຊ້ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ນໍ້າ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າເພື່ອບໍລິໂພກ

ແຫຼ່ງນໍ້າເພື່ອບໍລິໂພກ ແມ່ນ ແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຖືກຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສະເພາະການບໍລິໂພກຂອງພົນ ລະເມືອງເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ຢ່າງເດັດຂາດ.

ໃນເຂດບໍລິເວນແຫຼ່ງນໍ້າເພື່ອບໍລິໂພກນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປຸກສ້າງໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ໂຮງງານ, ຮ້ານອາຫານ, ຟາມລ້ຽງສັດ, ໂຮງແຮມ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບບໍ່ດີໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບນໍ້າ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ຂອບເຂດ ບໍລິເວນແຫຼ່ງນໍ້າ ເພື່ອບໍລິໂພກ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການນຳໃຊ້ນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດນຳໃຊ້ນໍ້າ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ ແຕ່ຕ້ອງປະຢັດ, ສົມເຫດສົມຜົນ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ມີ ສາມ ຂະໜາດ: ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ນຳຂະແໜງການຊັບພະ ຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງເສຍຄ່ານຳໃຊ້ນໍ້າ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມ ລະບຽບການ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແຕ່ ລະຂະໜາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ

ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ໃນການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ເພື່ອລ້ຽງຊີບ;
2. ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອລ້ຽງຊີບ;
3. ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຊົນລະປະທານ ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍ ແມັດກ້ອນ ຕໍ່ ເຮັກຕາ ຕໍ່ວັນ.

ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ, ບໍ່ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການການນຳໃຊ້ນ້ຳ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດກາງ

ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດກາງ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ບັນຈຸບໍລິມາດນ້ຳ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງແສນ ຫາ ສອງຮ້ອຍ ລ້ານ ແມັດກ້ອນ, ມີເນື້ອທີ່ອ່າງເກັບນ້ຳ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ຫາ ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍ ເຮັກຕາ;
2. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຊົນລະປະທານ ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍ ຫາ ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບພັນ ແມັດກ້ອນ ຕໍ່ກິດຈະການ ຕໍ່ວັນ;
3. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດສະຫະກຳ ສົບທ້າແມັດກ້ອນ ຫາ ໜຶ່ງພັນແມັດກ້ອນ ຕໍ່ວັນ;
4. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດແຮ່ທາດ ສົບທ້າແມັດກ້ອນ ຫາ ໜຶ່ງພັນແມັດກ້ອນ ຕໍ່ວັນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່

ການນຳໃຊ້ນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ເພື່ອເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ຫຼາຍກວ່າ ສອງຮ້ອຍລ້ານ ແມັດກ້ອນ ຫຼື ມີເນື້ອທີ່ອ່າງເກັບນ້ຳ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍ ເຮັກຕາ;
2. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຊົນລະປະທານ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບພັນ ແມັດກ້ອນ ຕໍ່ກິດຈະການ ຕໍ່ວັນ;
3. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດສະຫະກຳ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງພັນແມັດກ້ອນ ຕໍ່ວັນ;
4. ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດແຮ່ທາດ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງພັນແມັດກ້ອນ ຕໍ່ວັນ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນ້ຳ

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນ້ຳ ແມ່ນ ເອກະສານທາງການ ທີ່ອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນ້ຳ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້.

ການອອກໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນ້ຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ການໂຈະ, ການປ່ຽນແປງ ແລະ ການຖອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນຳ

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນຳ ອາດຖືກໂຈະ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ຕາມກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໄພແຫ້ງແລ້ງ ຫຼື ມີເຫດສຸກເສີນ;
2. ຮັກສາປະລິມານນ້ຳໄຫຼຕ່ຳສຸດ;
3. ມີການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນຳ;
4. ມີການຮ້ອງທຸກຂອງປະຊາຊົນ;
5. ມີການລະເມີດລະບຽບການນຳໃຊ້ນຳ ທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ.

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນຳ ຈະຖືກຖອນຕາມກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການໂອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນຳ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ;
3. ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
4. ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
5. ມີການລະເມີດລະບຽບການນຳໃຊ້ນຳ ທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ພາຍຫຼັງໄດ້ຕົກເຕືອນແລ້ວ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນຕົມ ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນຕົມ ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຍົກເວັ້ນການນຳໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນຂອງປະຊາຊົນ.

ການຂຸດຄົ້ນຫີນ, ແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນ ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງການໄຫຼ, ແລວນ້ຳ, ບໍ່ໃຫ້ຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ບໍ່ກະທົບຕໍ່ລະບົບນິເວດໃນນ້ຳ, ຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານທາງດ້ານເຕັກນິກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ນ້ຳໃຕ້ດິນ

ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ນ້ຳທຳມະຊາດ ທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ ເຊັ່ນ ນ້ຳສ້າງ, ນ້ຳບາດານ, ນ້ຳອອກບໍ່, ນ້ຳລອດພື້ນ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ຂອງພົນລະເມືອງ;
2. ເພື່ອການຊົນລະປະທານ, ການລ້ຽງສັດ, ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
3. ເພື່ອການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່;
4. ເພື່ອການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ;
5. ເພື່ອການແພດ, ຮັກສາສຸຂະພາບອະນາໄມ;
6. ເພື່ອການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນຕາມການອະນຸຍາດ.

ນໍ້າໃຕ້ດິນ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍເປົ້າໝາຍກໍໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ແລະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ສິດໃນການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ ແຕ່ຕ້ອງປະ ຍັດ, ສົມເຫດສົມຜົນ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະ ຊາດ.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ ມີ ສາມ ຂະໜາດ: ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີປະລິມານແຕ່ ຊາວ ແມັດກ້ອນລົງມາ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍ ອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງເສຍຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ແຕ່ຕ້ອງ ແຈ້ງຕໍ່ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນຂະໜາດກາງ ທີ່ມີປະລິມານຫຼາຍກວ່າ ຊາວ ແມັດກ້ອນ ຫາ ຫ້າສິບ ແມັດ ກ້ອນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະ ບານ, ນະຄອນ ແລະ ຕ້ອງເສຍຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບ ການ.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ມີປະລິມານຫຼາຍກວ່າ ຫ້າສິບ ແມັດກ້ອນຕໍ່ວັນ ຕ້ອງຂໍອະນຸ ຍາດນຳ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງເສຍຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາ ກອນນໍ້າ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງນໍ້າໃຕ້ດິນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ;
2. ການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊິເຈາະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ;
3. ການວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ;
4. ການບໍລິການດ້ານອື່ນ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ

ການບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແມ່ນ ການໃຫ້ບໍລິການ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ, ສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ, ວິເຄາະ, ປະເມີນ ແລະ ສ້າງບົດລາຍງານສະພາບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການພັດທະນາ ພ້ອມທັງສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດການໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ຜູ້ບໍລິການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີນັກຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຊຶ່ງມີວຸດທິການສຶກສາປະລິນຍາໂທຂຶ້ນໄປ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄົນ ແລະ ມີປະສົບການ ສາມປີ ຂຶ້ນໄປ;
2. ມີນັກວິຊາການລະດັບປະລິນຍາຕີ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄົນ ແລະ ມີປະສົບການ ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຫ້ອງການ ແລະ ເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະ ຢ່າງພຽງພໍ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການບໍລິການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊິເຈາະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ

ການບໍລິການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊິເຈາະນໍ້າໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ການໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບການສຶກສາ, ສໍາຫຼວດ, ຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊິເຈາະຊັ້ນດິນ, ປະເມີນປະລິມານ ແລະ ກວດຄຸນນະພາບນໍ້າໃຕ້ດິນ.

ຜູ້ບໍລິການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊິເຈາະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີນັກທໍລະນີວິທະຍາ ທີ່ມີວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຄົນ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;
2. ມີນັກວິຊາການທີ່ມີປະສົບການ ດ້ານການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊິເຈາະ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຄົນ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ປີ;

3. ມີຫ້ອງການ ແລະ ເຄື່ອງກົນຈັກທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ມີອຸປະກອນຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊີເຈາະ ຄົບຊຸດ.

ສຳລັບການບໍລິການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊີເຈາະນໍ້າໃຕ້ດິນ ຂະໜາດນ້ອຍ ຕ້ອງໃຫ້ມີນັກວິຊາການທີ່ ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ.

ໃນກໍລະນີ ການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊີເຈາະ ຫາກພົບເຫັນວັດຖຸບູຮານ, ຊາກດຶກດຳບັນ ຫຼື ແຮ່ທາດມີຄ່າ ຫຼື ວັດຖຸທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ທາງດ້ານການສຶກສາ ໃນດ້ານທໍລະນີວິທະຍາ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິ ການຂຸດເຈາະ ຫຼື ຊີເຈາະນໍ້າໃຕ້ດິນ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຊາບທັນທີ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ການບໍລິການວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ

ການບໍລິການວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ ແມ່ນ ການໃຫ້ບໍລິການ ກ່ຽວກັບການວິເຄາະ, ວິໄຈຄຸນນະພາບ ນໍ້າ.

ຜູ້ບໍລິການວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຜູ້ຄວບຄຸມຫ້ອງທົດລອງ ທີ່ມີວຸດທິການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາໂທຂຶ້ນໄປ ໃນສາຂາວິຊາ ເຄມີ, ວິທະຍາສາດ-ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວິທະຍາສາດທົ່ວໄປ ຫຼື ສາຂາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີປະສົບການ ດ້ານການວິໄຈ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ;

2. ມີພະນັກງານວິໄຈປະຈຳຫ້ອງທົດລອງ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄົນ ທີ່ມີວຸດທິການສຶກສາລະດັບ ປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປ ໃນສາຂາວິຊາເຄມີ, ວິທະຍາສາດ-ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວິທະຍາສາດທົ່ວໄປ ຫຼື ສາຂາ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີປະສົບການດ້ານການວິໄຈ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ປີ;

3. ມີຫ້ອງທົດລອງ ພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນຄົບຊຸດ, ມີລະບົບການວິໄຈ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຈະດຳເນີນການບໍລິການວິໄຈຄຸນນະພາບນໍ້າ ລວມທັງ ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງທົດລອງວິໄຈດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ການດຳເນີນການບໍລິການ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນການບໍລິການ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບ ພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບ ນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ນຳຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກທີ VI

ການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ

ຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ ແມ່ນ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກນໍ້າ ຍ້ອນໄພທໍາມະຊາດ ຫຼື ການກະທໍາຂອງຄົນ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າຖວ້ມ, ນໍ້າໄຫຼສູ, ນໍ້າມາກ, ນໍ້າຢື່ງ, ການເກີດນໍ້າເຄັມ, ນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າຂຸ່ນ, ນໍ້າຕົ້ນເຂີນ, ແຫ້ງແລ້ງ, ການເຊາະເຈື່ອນ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ວາງແຜນການ ແລະ ກໍານົດມາດຕະການແກ້ໄຂຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຈ້ງຂໍ້ມູນດ້ານອຸຕຸ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວິຊາການ ໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນປະສິດທິພາບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພທໍາມະຊາດ ລວມທັງການແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນ ໃຫ້ມີການກຽມຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມືກັບໄພດັ່ງກ່າວ ຢ່າງທັນການ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນເຈົ້າການໃນການນໍາພາ, ກະກຽມແຜນການ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດຕາມແຜນການລວມ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ທີ່ຂັ້ນເທິງວາງອອກ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີໄພນໍ້າຖ້ວມເກີດຂຶ້ນກະທັນຫັນ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນນັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ, ລະດົມວັດຖຸປະກອນ, ແຮງງານ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ. ເມື່ອວຽກງານສິ້ນສຸດແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງວັດຖຸປະກອນນັ້ນຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຂອງວັດຖຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ.

ພາກທີ VII

ການບູລະນະພື້ນຟູ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມ

ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມ ແມ່ນ ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທາງດ້ານກາຍຍະພາບ, ຊີວະພາບ ແລະ ເຄມີ ໃນທາງທີ່ບໍ່ດີ ເປັນຕົ້ນ ການປົກແຫ້ງ, ຕົ້ນເຂີນຂອງສາຍນໍ້າ ແລະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ, ການປົນເປື້ອນສານພິດຈາກ ການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂອງຊຸມຊົນ, ແຫຼ່ງບໍລິການ, ອຸດສາຫະກຳບຸ່ງແຕ່ງ, ບໍ່ແຮ່, ກະສິກຳ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆ.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ການບູລະນະພື້ນຟູ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ການບູລະນະພື້ນຟູ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ການເຮັດໃຫ້ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມກັບຄືນສູ່ສະພາບດີ ຫຼື ປົກກະຕິດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການປູກປ່າ, ການຮັກສາປ່າຍອດນໍ້າ, ການນຳໃຊ້ນໍ້າແບບປະຢັດ, ການສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຜຸ່ນຊີວະພາບ, ການຈຳກັດການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ.

ການບຳບັດນໍ້າເປື້ອນໃນແຫຼ່ງນໍ້າຕ່າງໆ ຕ້ອງຜ່ານຂະບວນການທາງເຄມີ, ທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ, ທາງດ້ານກາຍຍະພາບ, ທາງດ້ານກາຍຍະພາບ-ເຄມີ ແລະ ດ້ວຍວິທີການອື່ນ.

ວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການບຳບັດນໍ້າເປື້ອນແຕ່ລະດ້ານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 57 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບູລະນະພື້ນຟູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂ, ບູລະນະພື້ນຟູຄືນ ສິ່ງທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມນັ້ນ ໂດຍມີການຕິດຕາມກວດກາຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພທຳມະຊາດ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັນ ເພື່ອວາງມາດຕະການພື້ນຟູຄືນບ່ອນດັ່ງກ່າວ. ສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນຮອນ, ສະຕິບັນຍາ, ເຫື່ອແຮງ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ

ພາກທີ VIII

ທາດສະພາບ

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ທາດສະພາບ

ທາດສະພາບ ແມ່ນ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ທາດສະພາບຕາມທຳມະຊາດ

ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນເທິງ ບໍ່ມີສິດກົດກັນການໄຫຼປົກກະຕິຂອງນ້ຳ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳຢູ່ໃນທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກົດກັນ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳຢູ່ທີ່ດິນຕອນລຸ່ມນັ້ນ ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນເທິງຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ.

ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼ ໂດຍທຳມະຊາດຈາກທີ່ດິນຕອນເທິງລົງສູ່ ຫຼື ຜ່ານທີ່ດິນຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ ຫາກໄດ້ກັກຕ້ນນ້ຳ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນເທິງ ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນລຸ່ມດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ພ້ອມທັງແກ້ໄຂໃຫ້ນ້ຳໄຫຼຕາມທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ທາດສະພາບຕາມກົດໝາຍ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ປຸກສ້າງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ມີສິດໄດ້ຮັບທາງຜ່ານຂອງນ້ຳທຸກປະເພດ ລວມທັງນ້ຳເບື້ອນ ໂດຍໃຊ້ທໍ່ ຫຼື ຊຸດຮ່ອງຜ່ານທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແຕ່ຕ້ອງມີມາດຕະການຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນທີ່ນ້ຳໄຫຼຜ່ານນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປຸກສ້າງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ຫາກໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ໃຫ້ນ້ຳຜ່ານ, ຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ຖ້າວ່າຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ໃຫ້ນ້ຳຜ່ານນັ້ນ ຫາກໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນຳແລ້ວ ກໍບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ຄ່າເສຍຫາຍນຳອີກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄວາມເສຍຫາຍນັ້ນຫາກມີຫຼວງຫຼາຍ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການຄິດໄລ່ທົດແທນຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງທີ່ດິນ ທີ່ເປັນທາງຜ່ານຂອງນ້ຳ

ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງທີ່ດິນ ທີ່ເປັນທາງຜ່ານຂອງນ້ຳ ມີສິດໃຊ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ເປັນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ນ້ຳ ຫຼື ຮ່ອງນ້ຳ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ຕ້ອງປະກອບສ່ວນໃນການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຄ່າກໍ່ສ້າງ, ຄ່ານຳໃຊ້ ແລະ ຄ່າບົວລະບັດຮັກສາ ຕາມສ່ວນທີ່ຕົນນຳໃຊ້ນັ້ນ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດຕິດຕັ້ງ, ປຸກສ້າງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃສ່ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອແຈກຢາຍ, ເກັບມ້ຽນອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ, ກວດການຈ້ ຫຼື ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ, ເປັນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ລວມທັງສິດເນັ່ງສາຍໄຟຟ້າ, ທີ່ນ້ຳຜ່ານທີ່ດິນ, ລ່ວງຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ພາກທີ IX

ກອງທຶນ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ກອງທຶນ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ກອງທຶນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແມ່ນ ກອງທຶນດຽວກັນກັບກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ແຫຼ່ງກອງທຶນ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ນອກຈາກແຫຼ່ງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວກອງທຶນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຍັງມີແຫຼ່ງທຶນອື່ນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າບູລະນະພື້ນຟູນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ;
2. ຄ່າບໍລິການ ການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ;
3. ແຫຼ່ງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ກອງທຶນ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;

2. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ສ້າງຕົວແບບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານຈັດການ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບູລະນະພື້ນຟູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ຍືນຍົງ;

3. ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ຫຼື ກຳຈັດມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ສ້າງສູນຝຶກອົບຮົມ, ສູນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຫ້ອງທົດລອງວິໄຈ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບນໍ້າ ລວມທັງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

4. ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ, ການສຶກສາ, ການສ້າງ ແລະ ປຸກລະດົມຈິດສຳນຶກດ້ານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຊຸກຍູ້ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ວັນນໍ້າແຫ່ງຊາດ, ວັນນໍ້າໂລກ;

5. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໃນລະດັບຕ່າງໆ;

6. ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນາ ແລະ ບູລະນະພື້ນຟູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ກອງທຶນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ກອງທຶນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ຕາມລະບົບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ;

2. ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

3. ທຸກລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຕ້ອງກຳນົດເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ, ຜ່ານລະບົບບັນຊີ ຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ, ລົງບັນຊີຕາມຫຼັກການ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ພື້ນຖານການບັນຊີແຫ່ງລັດ;

4. ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ, ວ່ອງໄວ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ, ຮັບປະກັນລາຍຈ່າຍ ຕາມແຜນການປະຈຳປີ;

5. ມີການກວດກາ ແລະ ກວດສອບ ເປັນປົກກະຕິ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ຕົມ ໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ອວ່າຍ, ແຍກ ຫຼື ປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ;
4. ຕັດຕົ້ນໄມ້ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດປ້ອງກັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ຫຼື ບຸກສ້າງ ຢູ່ໃນເຂດສະຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
5. ບໍ່ໃຫ້ມີການບຸກສ້າງ ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ຢູ່ຕອນເທິງຂອງແຫຼ່ງນ້ຳ ສຳລັບການອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບໃສ່ຄຸນນະພາບນ້ຳ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງໝໍ, ຕະຫຼາດ, ໂຮງງານ, ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ;
6. ຊຸດ, ເຈາະ, ຖິມ, ກິ່ນ ຫຼື ປັບແປງໜ້າດິນ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການເຊາະເຈື່ອນ ໃນເຂດອ່າງຮັບນ້ຳ, ຖິ້ມ ຫຼື ຖອກເທວັດຖຸສິ່ງຂອງລົງໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ແຫຼ່ງນ້ຳຕົ້ນເຂີນ, ປົກແຫ້ງ, ເນົາເໝັນ ຫຼື ເປັນພິດ;
7. ບ່ອນນ້ຳເປື້ອນ, ສານເຄມີທີ່ເປັນພິດ, ຖິ້ມລະເບີດ, ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອໃສ່ແຄມນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຕະຄອງຮ່ອງນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ປິງ ແລະ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ;
8. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫ້າມພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນຈາກຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຫຼື ຜູ້ບໍລິການກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
3. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ລຳອຽງ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວງຽບກຽມ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
4. ເລີນເລີ້ ຫຼື ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກົດໝ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;

5. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ, ທຳລາຍເອກະສານ ກ່ຽວກັບນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້;

6. ອອກໜັງສືອະນຸຍາດ ສິດນຳ້ໃຊ້ ທີ່ດິນບໍລິເວນນຳ້, ທີ່ດິນຍອດນຳ້, ປ່າຍອດນຳ້ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

7. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ນຳ້ໃຊ້ນຳ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້

ຫ້າມຜູ້ນຳ້ໃຊ້ນຳ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳ້ໃຊ້ນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທຸລະກິດ ຫຼື ໃຫ້ການບໍລິການກ່ຽວກັບນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ດຳເນີນໂຄງການ, ກິດຈະການ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້;
4. ນາບຊູ່, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຮ່ວມມື ຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້;
5. ໃຫ້ສິນບິນ ຫຼື ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່, ໃຫ້ຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກກັບຄວາມເປັນຈິງ, ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ຕາປະທັບ;
6. ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດພັນທະ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍ ເຂດສະຫງວນນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້;
8. ປ່ອຍນຳ້ເປື້ອນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ນຳ້ໃຊ້ ສານເຄມີທີ່ເປັນພິດທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ແຫຼ່ງນຳ້;
9. ມອບ, ຍືມ ຫຼື ຂາຍ ໃບອະນຸຍາດການນຳ້ໃຊ້ນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ແລະ ໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍນຳ້ເປື້ອນ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ;
10. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍເຄື່ອງໝາຍ ເຂດສະຫງວນນຳ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນຳ້;
11. ຊຸດເຈາະນຳ້ສ້າງ, ນຳ້ບາດານ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິດຂອງບຸກຄົນອື່ນ;
12. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ XI ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດດໍາເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີ ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ການນໍາໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ, ການດໍາເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຊຶ່ງບໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດປົກສາຫາລື, ໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ປະນີປະນອມກັນ.

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ ຕໍ່ການນໍາໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ, ການດໍາເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຊຶ່ງບໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ. ຖ້າຄູ່ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ພໍໃຈໃນການແກ້ໄຂນັ້ນ ກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງຖັດໄປເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເນື່ອງຈາກ ທາດສະພາບ ແມ່ນ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເນື່ອງຈາກການດໍາເນີນກິດຈະການນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ການຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ ສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນແຍ່ງ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບປະເທດອື່ນ ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ ແລະ ນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດແລ້ວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
4. ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ອ່າງຮັບນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເປັນລະບົບເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດເຂດສະຫງວນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າລະດັບຊາດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
6. ສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ຂຶ້ນບັນຊີ, ກຳນົດປະເພດອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຈັດສັນອ່າງຮັບນໍ້າ;
7. ສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ;
8. ກຳນົດປະລິມານນໍ້າໄຫຼຕໍ່ສຸດ ຂອງນໍ້າໜ້າດິນ ແລະ ກຳນົດຂະໜາດການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ;
9. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ລວມທັງການດຳເນີນການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ;
10. ວາງແຜນການ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຕ້ານຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ, ການບູລະນະພື້ນຟູນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ອອກ, ໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
13. ອອກໃບອະນຸຍາດການໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
14. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານບັນຫານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;

16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງປົກກະຕິ;
17. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
2. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນ ນໍ້າຂອງທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ກຳນົດ ເຂດສະຫງວນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າ ຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງພິຈາລະນາຮັບ ຮອງເອົາ;
4. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ຂຶ້ນບັນຊີ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
5. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
6. ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ;
7. ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍ ນໍ້າເປື້ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບ ພະຍາກອນນໍ້າ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງ;
9. ອອກ, ໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ການ ປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຂະໜາດກາງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖານທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ;
10. ອອກໃບອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນ ຂະໜາດໃຫຍ່;
11. ອອກໃບອະນຸຍາດການບໍລິການຊຸດເຈາະນໍ້າໃຕ້ດິນ;
12. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານບັນຫານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;

13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກຸ່ມກັບວຽກງານນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ຕາມ ການມອບໝາຍ;

14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ຕໍ່ກະ ຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;

15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກຸ່ມ ກັບນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;
2. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນັ້ນ ແລະ ຊັບພະ ຍາກອນນັ້ນ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ກຳນົດເຂດສະຫງວນນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ເພື່ອສະເໜີ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວ ໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
4. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ຂຶ້ນບັນຊີ ນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;
5. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;
6. ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ;
7. ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍ ນ້ຳເປື້ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກ;
9. ອອກໃບອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນຂະໜາດກາງ
10. ອອກໃບອະນຸຍາດການໃຫ້ບໍລິການຂຸດເຈາະນ້ຳໃຕ້ດິນ;
11. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານບັນຫານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ຕໍ່ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ນຳພາ, ບຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມປະຊາຊົນໃຫ້ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ບູລະນະພື້ນຟູນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ພາຍໃນບ້ານ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ກຳນົດວັງສະຫງວນນີ້ ຂອງບ້ານ ສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມບ້ານ ເພື່ອຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
4. ຊຸກຍູ້ ປະຊາຊົນ ໃຫ້ເຮັດຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ຮັກສາຄວາມສະອາດ, ບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໃນຄົວເຮືອນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບນ້ຳໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມຂັງ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມປົກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບວຽກງານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫານີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້;
6. ເຂົ້າຮ່ວມສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ລວມທັງການເຈາະນ້ຳໃຕ້ດິນ;
7. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຈາກປະຊາຊົນ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕໍ່ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນີ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ເພື່ອການຊົນລະປະທານ, ການປະມົງ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າຍອດນີ້ ໂດຍປະ

ສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເພື່ອການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້ານຳຕົກ ແລະ ໃນຂະບວນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເພື່ອການຜະລິດນ້ຳປະປາ, ການເດີນເຮືອ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ, ການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ການວາງທໍລະບາຍ ແລະ ລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໃນຕົວເມືອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເພື່ອການຜະລິດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອການບໍາບັດ-ສຸຂະພາບ, ການປົນປົວ, ກວດກາຄຸນນະພາບຂອງແຫຼ່ງນໍ້າບໍລິໂພກ ແລະ ການສະໜອງນໍ້າສະອາດ ໃຫ້ປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ, ເຝົ້າລະວັງຄຸນນະພາບນໍ້າດື່ມ, ນໍ້າໃຊ້ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ນໍ້າຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອການກິລາ; ການຮຽນ-ການສອນ, ການພັດທະນາຫຼັກສູດການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ທິດລອງວິທະຍາສາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ນໍ້າຂອງຂະແໜງການຕົນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ

ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນຂົງເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 88 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຮັບຮອງແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ກຳນົດເຂດສະ ຫງວນນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ, ປະກາດເຫດການສຸກເສີນ, ເປັນເຈົ້າການໃນການ ປ້ອງກັນ, ຕ້ານ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ ຢ່າງທັນການ ແລະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ, ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະ ແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 90 (ໃໝ່) ອົງການກວດກາວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ອົງການກວດກາວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບ ພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງມີສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດ ກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ສີ ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ອົງການກວດກາວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການ, ແຜນງານກວດກາວຽກງານນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
2. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;

3. ສະເໜີອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກຄຳສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ຕ່າງໆ ເມື່ອພົບເຫັນວ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານ ນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ມີ ເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ.

ມາດຕາ 93 (ໃໝ່) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານ ນັ້ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາ ຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ຕາມແຜນການທີ່ມີລັກສະນະກວດກາເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້.

ການກວດກາ ໃຫ້ດຳເນີນທັງການກວດກາເອກະສານ ທັງການກວດກາການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນາ ແລະ ຊຸດຄົ້ນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ ຫຼື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫັກ.

ມາດຕາ 96 (ໃໝ່) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ຮ້າຍແຮງ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 97 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດບໍ່ຮ້າຍແຮງ, ບໍ່ເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານການກະທຳຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ຈະຖືກປັບໃໝຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ ຊັບສົມບັດຂອງລັດ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໂທດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫນັກ.

ພາກທີ XIV

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 101 (ໃໝ່) ວັນນຳແຫ່ງຊາດ

ວັນນຳແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ວັນທີ 11 ຕຸລາ.

ໃນແຕ່ລະປີ ຕ້ອງສ້າງຂະບວນການ ແລະ ຈັດພິທີສະເຫຼີມສະຫຼອງ ດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະ ຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ.

ມາດຕາ 102 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະ ໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ສະບັບເລກທີ 02-96/ສພຊ, ວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທ່ຽງ